

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam veljá: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemam veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemai nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 133.

V Ljubljani, v soboto 12. junija 1886.

Letnik XIV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 11. junija.

Državni zbor danes dovrši splošno razpravo o carinskem tarifu. Včeraj so za predloge govorili: Abrahamovič in Slavik, pa minister Dunajevski in voditelj kupčijskega ministerstva baron Pusswald. Zoper nove carinske tarifa sta se pa oglasila levičarska poslanca Gomperz in baron Švegelj. Noben nasprotni govornik ni resno ugovarjal predlogu samemu in Chlumecky in Švegelj sta rekla, da bodo njih stranka glasovala za pričetek posebne razprave. Glavni predmet, o katerem se sučejo raznoteri ugovori, sta petrolej pa žitna carina. Sicer pa se je za kraje, ki dobivajo žito iz vnanjih držav, že s posebno postavo poskrbelo, da se jim žito preveč ne podraži, ker se je brez ugovora sprejel zakon, ki dovoljuje, da se sme iz Srbije in Bolgarije brez carine uvaževati turšica in proso.

Minister Dunajevski je v svojem govoru pobijal zlasti prvega levičarskega govornika Chlumeckega, ki je bil l. 1878 kupčijski minister in je imel s svojimi tovariši veliko zaprek, ko se je sklepala druga pogodba z Ogersko. Danes je prvi govoril Menger, ki se je močno trudil, da bi opral Chlumeckega in zavrnil včerajšnje napade ministra Dunajevskega, pa brez posebnega vspeha. Za njim je bil sprejet konec splošnje razprave in so ostali levičarski govorniki Plenerja izbrali za generalnega govornika, na desnici pa so se dali vsi še vpisani govorniki izbrisati, toraj bosta za Plenerjem govorila le še poročevalca Suess in Meznik, in potem bo glasovanje o tem, da se prične nadrobna razprava, kar se bo pa zgodilo še le prihodnjo sredo, ker misli predsednik današnje sejo skleniti ob treh popoldne, da se morejo zvečer odpeljati poslanci, ktere čez praznike vleče domu in ki tukaj nimajo posebnega opravka. Prihodnja seja se prične v sredo 16. t. m. Okoli 24. ali 25. t. m. utegne zbornica dovršiti carinske tarife, ki jih bo ob enem ž njo pretresala tudi carinska komisija gospodske zbornice, tako da bo ta reč v obeh zbornicah rešena pred sklepom državnega zbora.

Predsednik dr. Smolka ob enem na dnevni red

vsaktere seje deva nekaj drugih reči, pri kterih se ni nádejati obširnejih razprav. Tako je bil včeraj sprejet že prej omenjeni zakon o uvaževanju turšice in prošá iz Srbije in Bolgarije, in je bila razun tega še v tretjem branji s 186 glasovi proti 46 potrjena postava gledé anarhističnih prestopkov. Dr. Heilsberg je predlagal ustmeno glasovanje, pa ni našel zadostne podpore, ker je bilo za ta predlog vstalo samo 36 poslancev, in tako je bilo zbornici prihranjeno pol ure, ki se potrosi za glasovanje po imenih.

Danes je v začetku seje grof Taaffe odgovoril na interpelacije zastran kolere in obširno poročal, kaj je vlada vkrenila in kako si neprenehoma prizadeva, da bi se kolera iz Italije ne zatrosila v naše dežele.

Potem je bil namesto ranjkega Raiča poslanec Hren izvoljen v petičijski odsek in sta bila rešena brez ugovora še dva vladna predloga, kterih eden zadeva premembo pravil splošnje ubožnice Dunajske, eden pa železnico iz Mostara v Metkovič.

Binkošti.

„In duh Božji je vel nad vodami.“

Nedavno sem stal zjutraj pred frančiškansko cerkvijo na Marijinem trgu. Voz pri vozu je bil pred cerkvijo, bilo je tam, kakor ob sejmu. Ljudje so odhajali in prihajali, vsedali se in izstopali. Šli so na božjo pot k Materi Božji na Brezje, na visoke Višarje; poprej pa so šli k sveti maši v samostansko cerkev. Teden pred binkošti, vzlasti pa ob binkoštnih praznikih začne se romanje v bližnja in daljna svetišča.

Kmet, trpin v vsakdanjem življenji, trpi tudi ob časi svojega romanja. S hlebom kruha v torbi, prehodi hribe in doline; ako se ne bode mnogo trudil na potu, misli, da ni opravil božje poti. O binkoštnih snujejo tudi razna društva svoje shode in občne zборе. Ako si pa izmislijo izlet na goro, recimo, tudi na kak romarski hrib, ne brigajo se tolikanj za cerkev, marveč za lep razgled, za na-

ravne lepote in druge zabave. Binkoštni prazniki vabijo veljaka in meščana, kmeta in gospoda, da si iščeta razvedrila vsak po svojih razmerah v življenji. Mestni prebivalec si želi priti pod milo nebo dihat čisti zrak, iz mestnega ozidja podá se rad na kmete, da ogleda si svet o pomladanskem času prenovljen. Kmet, ki vsak dan diha čisti zrak, ki ga preprihava topla in hladna sapa pri delu, želi ogledati si življenje po mestih, kjer ljudje ne orjejo, ne sejejo in ne žanjejo, pa vendar bolje jedó, po mestnih ulicah postopajo in po senci posedajo; kmet si želi videti mesto, ker se mu ponujajo vsake baže reči na prodaj. Ako še ni moderni liberalce, gré tudi najpred v cerkev, kjer se vse dopoldne beró svete maše.

Tako si vsak človek želi spremembe. Binkošti so čas društvenega zborovanja, čas romanja, čas veselih cerkvenih slovesnosti, a tudi praznik visocega pomena med Gospodovimi prazniki.

Binkoštni prazniki so pa še jednim ali dvojnim ljudem jako priljubljeni in veseli prazniki. In to so raznovrstni botri in botrice s svojimi malimi birmančiki. Naj poskuša kdo popisati veselje! Prazno delo! Komaj napoči binkoštni praznik, pridrdra voz za vozom po Dunajski, Tržaški in Dolenjski cesti. Kako ponosno sedí na vozovih praznično oblečeno veliko in malo!

Mnogo jih prvokrat vidi belo Ljubljano, čudno se ozira na nenavadno gibanje po mestnih ulicah, voz zavije pred znano krčmo in okoli stolne cerkve začne se ljudstvo zbirati, da nastane živahno gibanje poklicanih in nepoklicanih. Dasiravno se tudi na selih večkrat deli sv. birma, je in ostane potovanje v Ljubljano o Binkoštnih kaj praznično in priljubljeno. Govori se od tega saj 14 dni prej in potlej o vsaki priliki. Binkoštni prazniki so res čas potovanja, čas veselih cerkvenih praznikov.

Ta čas nas pa tudi spominja globokih skrivnost in imenitnih dogodbe naše sv. katoliške cerkve. Kar je Kristus apostolom obetal, zgodilo se je ta dan, sv. Duh je prišel nad zbrane apostole, ter jih v veri potrdil, da so vse nauke mogli prav razumeti in nevstrašeno jih vsemu svetu oznanjevati. Sv. Duh je prišel v podobi ognjenih jezikov; ogenj vse pre-

LISTEK.

Zmote.

Na tisoče in milijone jih je na svetu, in kopijo se dan na dan bolj. Kdo bi mogel vse te zmote naštetí? Jaz jih že ne mislim.

Le tistih zmot hočem danes omeniti, ktere se mi v poslednjem času posebno vrivajo v glavo ter pritiskajo na mojo potrpežljivost.

Najprej moram povedati svojo misel o zmoti, ki zadeva „Slovenčeve“ čitatelje. Smelo trdim, da se je večina tistih, ki so že do petka zvečer ali do sobote zjutraj kaj čuli o Ljubljanskih izgredih, zeló zmotili nad tem listom. Menili smo, da bomo čitali velikanske in grozne reči o „slovenskih fanatikih“, a „Slovenec“ nas iznenadi s tem, da omeni le žvižganja in piskanja po mestnih ulicah. Kaj vse drugega se je izvedelo na deželo!

Slišalo se je najprej o vstaji v Ljubljani, o treh vojaških kompanijah, ktere so s pomočjo orožnikov in policistov zaprle samo dijakov 40, da ne omenim

še večjega števila slovenskih prenapetežev iz družih stanov. Za nekoliko časa čitamo vest, da se je celó z revolverji streljalo na povsodi zatirano nemštvo, ki pa je bilo zastopano takrat pač le po kakih 50 domačih in tujih turnarjih. Spet čujemo, da je nahujskana druhal Zelenčev spominek oblatila in da so jo celó z dežele nekteri primahali dražit kopico nemško čutečih Ljubljančanov. No, sedaj, se pa človek spoznaj iz te pismene in ustne kolobocije!

Kakor za zabelo in da bi bile vse te zmote še večje, oglašil se brž potem v državnem zboru še neki dohtar-skaza, ki naštevajoč politične grehe slovenskega naroda, deželne vlade in posebno narodnega mestnega zbora zamota se v prečudno zmoto, češ, da je Anastazij Zelenec največji kranjski pesnik! Brr! Še čuda, da ta dohtar ni poprašal ministra tudi zaradi tega, zakaj Dežmana niso pustili brez vstopnice k slovesnosti in zakaj filharmonikarjev oficijelno ni bilo zraven! Dobro bi bilo, ko bi bil vprašal ministra tudi kaj meni storiti visoka vlada, da se bo turnarjem na čast pri drugi priliki razobesilo po Ljubljani več zastav, ne pa le kaka dva para.

Sedaj pa hočem zbežati ven iz teh Ljubljanskih zmot, naj si bodo že zakrivljene ali nezakrivljene, naj jih ima že na vesti „Slovenec“ ali vojaška ali civilna komanda ali tudi morda dr. Menger, ali pa slednjič celó nemški turnarji pod podpihovalnim vodstvom proforskih kolovodij — in spregovorim o drugih podobnih zmotah.

Časniki morajo človeku dandanes res možgane zmešati, če tudi bi jih varoval z evropsko blokado. Človek ne vé, kteremu listu bi verjel in na ktere telegrame bi se zanesel, da ne bi bil v zmoti. Vzemimo n. pr. za izgled generalmajorja Janskega. O bivališči tega patrijota v zadnjih dneh ni vedela večina čitajočega občinstva. Kako tudi? Danes so pisali, da je v Budapešti, drugi dan, da je v Galiciji, tretji, da je v Pečuhu, četrti, da se koplje tam blizu Dunaja, peti dan so vsi zapored to preklicovali in šesti dan so trdili, da je nekaj resničnega na vsem tem, nekaj pa ne. Na vse zadnje pa človek res iz vsega tega ne vé drugega, kakor to, da je general Janski še na tem svetu in da nekje še iz kože gleda.

Spet smo čitali povodom Budapeštanske afere

šine, pretvari in predrugači; tako je tudi sv. Duh apostole vse prenaradil in jim podelil svoje darove. Binkoštni praznik je rojsten dan katoliške cerkve. Zato pa cerkev moli še dandanes: „Pošlji svojega Duha in vse bo prestvarjeno in obnovil boš obliče zemlje.“ Prvi del Kristusovega prerokovanja se je spolnil nad apostoli in vernimi tistega časa, drugi pa se še vedno spolnjuje. „Poslal vam bom družega učenika, sv. Duha, ki vas bode vsega učil vas na vse opomnil, kar . . .“ Sveti Duh je, ki varuje, da cerkev božja ne zabrede v zmote, da se ohrani na svetu, kljubu vsem viharjem, nevihtam in preganjanju, ki ji preté od človeške slabosti in sovraštva peklenskih moči. — Sv. Duh pa je tudi, ki vsak čas vernim deli svoje darove, ki daje dobrega duha tem, ki zanj prosijo. Milost sv. Duha kristjana opravičuje, mu pomaga živeti bogoljubno, ker mu daje modrost v rečeh za večno življenje potrebnih; ga pa tudi v časnih razmerah ne zapušča, ter mu daje umnosti in moči v izvrševanje bližnjemu koristnih in Bogu dopadljivih del.

To so naši predniki še boljše razumeli, kakor razumimo mi dandanes, ker so pred vsakim imenitnim in važnim opravilom sv. Duha na pomoč klicali, bodi-si za-se, za deželo, ali za kraljestvo. Ta pobožna navada je ostala med nami notri do današnjih časov. Kadar se shajajo postavodajalni zbori, imajo slovesno mašo k sv. Duhu, da bi jih razsvetlil.

Šolsko leto se začinja z sv. mašo k svetemu Duhu. Slovesno kličemo pred altarjem sv. Duha nad — učenike in učence. Ali ni to očitno priznanje, da sv. Duh je, ki razsvetljuje um in nagiba našo voljo k dobremu. Sveti Duh nam ponuja svoje dari, a vsiljuje nam jih ne. — „Dabit spiritum bonum petentibus se.“ (Dal bode dobrega duha tem, ki ga zanj prosijo.)

Tako je naše javno in zasebno življenje tesno sklenjeno s krščanskimi nazori, da so prišli v navado in jih izvršujemo, akoravno si morda nič kaj posebnega pri tem ne mislimo in delamo, ker druge vidimo delati — iz gole navade.

Zgodovina in vsakdanje življenje nas uči, da prazno je naše delo brez blagoslova od zgoraj. Kaj pa, da se dandanašnji politikarji, postavodajalci in tovariši temu zaničljivo posmehujejo, češ, kaj potrebujemo Boga (če sicer še na Boga verujejo) zadoštuje nam naša omika, naš lastni razum. A nekdo ki je bil sam postavodajalec sam vojskovodja in še kaj družega rekel je v svojem času besede, ki imajo večno veljavo: „Če gospod ne zida, zastoj delajo zidarji; če Gospod ne čuje nad mestom, zastoj bedijo čuvaji.“ Da, da, novošegna gōspoda: Zastoj si belijo sive glave, zastoj premotravajo na vse strani vsi bistrumneži, zastoj sklepajo „per vota majora“ oholi državniki, če jih ne vodi „duh resnice in duh pravice.“

Mar li nam je treba dokazov daleč iskati? Gotovo ne; imamo jih v lastni deželi, v lastni državi, na desni in na levi, le — oči je treba odpreti in — umeti, kar je pravo. „Ti Boga ne zapusti, in Bog te ne bo zapustil“, je že rekel tako marsikteri oče, tako marsiktera mati, svojemu sinčku, ki je v šolo, v vojno odhajal, in liberalna doktorska gospoda reče naj, kar ji drago — v teh

o mnogih dvobojih med častniki. Nekteri so pisali, da se sekajo zavoljo Janskega, drugi, da se pokajo zaradi Hentzi-ja, nekteri pa pravijo, da vse to ni v nikaki medsobojni zvezi. Bo najbrž spet kaka kiklja vmes, če pa le spet ne bo kaka zmota!

Kaj se če; nazori so različni, in pri marsikteremu človeku bi imeli pričakovati vse drugačno mišljenje, kot je pa razodeva njegova govornica. Dr. Gregor n. pr. je pred nekterimi dnevi pravil poslancem, da on méni socialno vprašanje rešiti s prenaradbo žganjarske postave in s splošno volilno pravico. Mladočeh se pač moti, zlasti, ker ob enem zaničljivo in čez ramo pogleduje na krščanska načela. Ljudje se mu zdé sedanjí čas veliko bolj praktični, in sicer zaradi tega, ker se nočejo v svoji bedi več tolažiti z lepšo prihodnostjo na onem svetu.

Naj jenjam danes s temi otožnimi izgledi o zmotah, ter konečno odkritosrečno povém, da sem se pri celem tem listku tudi jaz zmotil, ker pravim, da sem pisal o zmotah, če tudi sem pisal prav za prav o lažéh. t.b.

besedah priprostega očeta, neučene matere je več „filozofije“, kakor v celih zveskih umoslovnih, pa brezverskih dozdevnih učenjakov.

Da, da, darov sv. Duha nam je vsem potrebno, ako hočemo imeti kaj vspeha; modrosti nam je potreba v boji za naše deželne — narodne pravice, da ne zabredemo na kriva pota in da ne bode poslednja zmota hujša, kakor prva. Duh Božji se je razprostil nad vodami, preden je postala zemlja prijetno bivališče ljudem. Duh Božji je, ki vse oživlja, vse deluje, vse vreduje. Tega Duha Božjega, Duha kreposti, Duha krščanske modrosti prosimo sedaj o binkoštnih praznikih nad nas, nad naše dejanje in nehanje, nad naše ljudstvo in — dobili ga bomo. „Spiritus bonus dabitur petentibus se.“ Zato ravno so Binkošti. „O, pridi sv. Duh in — napolni srca tvojih vernih.“

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. junija.

Notranje dežele.

Dunajskemu kakor Budapeštanskemu parlamentu predložil se bo v kratkem času načrt postave o preskrbljenih dostavljenih podčastnikov. Višji vojni krogi so se prepričali, da je armada v državi le tedaj v resnici trdna, če ima poleg stalnih častnikov tudi stalne in dobro izvežbane podčastnike. Toda kdo bode pa ostal pod pogoji, kakor so bili do sedaj, ko se je le tistemu posrečilo, da je čez dolgih dvajset let res dosegel civilno državno službo, če je bil tako srečen, da si ni kaj prida kazni na glavo nakopal. Kdor je pa bil s tistimi preobložen, kar se v teku 12. let prav lahko zgodi pri stitnih predpostavljenih, tak niti certifikata ni dobil in so ga navadno brez vsega odpustili, naj si le išče službe, kjer mu drago. Take okoliščine so vso inteligenco od dvajsetletne službe odvrčale, kar pač ni bilo čuda. Da bodo tudi inteligentne mladenče za podčastniške službe privabili, misli vojni minister sledeče vkreniti. Sedanje premije, ki jih tisti podčastniki dobé, ki čez tri leta prostovoljno dalje služijo in to narednik, ognjičar in stražmešter na leto po 204 gl., četovodji po 168 gl. in korporali po 114 gl., ostanejo tudi še na dalje, toda se ne bodo nič več na mesec popolnoma izplačevali, temveč se bo vsakemu na leto 60 gl. zadržalo, 144 pa, na mesec po 12 gl. izplačavalo. Po tem takem bo imel že vsak podčastnik po dosluženi 12 letih svojih 800 gld. prihranjenih, s katerimi bode potem lahko začel, kar mu bo drago. Druga točka te postave se bo ozirala na tiste podčastnike, ki so sposobni, da se bodo prevzeli po 12 letih v državne, deželne ali občinske službe. Tretja točka bode pa poglavitna za vse tiste, ki bi dostikrat radi ostali pri vojaki vse svoje življenje za podčastnike, pa se bojé starosti, ker bi morali beračiti. Le tem se bode določila pokojnina in sicer najmanj 300 gld. na leto, za slučaj, če bi v službi onemogli.

Zalostne dogodke poslednjih dni v Budapeštu spravilo je mnogo ruskih listov, kakor so: „Nar. Vrem.“, „St. Pet. Ved.“, „Vilenski Vest.“, „Varš. Dnev.“, „Kijevljanin“ in še nekteri drugi, v posebnih uvodnih člankih v nekako kombinacijo z nemčurškimi provokacijami v naši beli Ljubljani; iz te kombinacije sklepajo potem ravno ti listi na bodočo politično obnebe *Avstrije Rusiji nasproti*. Nadjajo se, da sedaj ne bo nič več treba Rusom vojske pripravljene imeti, če bi Avstro-Ogerski hotla danes ali jutri dejanski poduk dati, temveč ji bo z mednarodno politiko, ktera je v Avstriji sami in pa zunaj v njeni sosesčini za Avstrijo jako neugodna postala, bolj do živga prišla, kakor pa s svojimi kozaki in drugo vojno ropotijo. V Avstriji sami, pravijo Rusi, skočile so si posamične narodnosti v lase; v Budapeštu se pobijajo cesarski in necesarski ljudje, v Ljubljani se pa Slovenci in Nemci pisano gledajo. Za prvo potrebo toraj drugega ne manjka, kakor še male podonavske državnice podkuriti, da se proti Avstriji zjedinijo v carinski zvezi, in zmaga bo konečno ruska. Kajti v tistem trenutku, ko se bo to zgodilo, ponudili bodo sami močno svojo roko in morda tudi še kaj malega z njo na pomoč, za ktero bodo takoj prijeli Srbi in Bolgari, h katerim se bo kot tretji v zvezi tudi še Rumunec približal. Tako sedaj sodijo Rusi o bodoči politiki avstro-ogerski na zunaj. Človek jim mora priznati, da ne sodijo napačno, ko bi naši ljudje, ki imajo v ministerstvu zunanjih zadev s tem opraviti, roké križem držali. To se pa ne bo zgodilo. Saj še ni dolgo, ko smo čitali telegrame, da se je na Dunaji sprejela postava o carine prostem uvozu koruze in prosa iz Srbije in Bulgarije. Na ta način znala si bo Avstrija prijateljev pridobiti in ruske nade ostale bodo prazen — domišljije.

Nismo se motili, ko smo včeraj na tem mestu izrekli bojazen, da si bodo iz sedanjih pouličnih izgredov v Budapeštu *anarhisti* vodo na svoj mlin napeljali. Kar smo včeraj iz danih okoliščin le sklepali smeli, to leži danes že črno na belem pred

nami. Telegram je iz Budapešte, in pravi, da se je delavec, ki imajo po nabrežji svoj posel, neka nepopisljiva in nenavadna razburjenost poprijela, odkar so se jeli med njimi neke vrste sumljivi ljudje — vseskozi ptujci potikati, ki niso prav nič družega, kakor pravi socialisti in anarhisti, ki so v poslednjem času iz vseh vetrov tjekaj pritegnili. „Pustite težko delo, pri katerem si komaj za „jeruš“ zaslužite in pridružite se večer demonstacijam, vsaj povoda imate zadosti za to. Le poglejte se, kakošni da ste. Ali imate kje pod milim nebom še večje trpine, kakor ste sami? kako se pa drugim dobro godí! In ali ni bil tisti vaših ljudi eden, ali ni bil delavec, če tudi boljše vrste, ki je dvakrat preboden od cesarskih bajonetov svojo ubogo dušo izdihnil! Sedaj le je čas, da pokažete, kedo da ste in kaj da znate! Sedaj le si znate pridobiti nekaj drobiža brez posebnega truda, kajti v prvi vrsti udarili bomo najprej po židih in bogataših, ki izdelke vaših krvavih žuljev v svojih razložiščih svetu razkazujejo in v obilnosti živé, vam pa pajek po črevih prede.“ Take so bile besede zapeljivca; ni čuda, da so vplivale na ubogega delavca, kakor olje na ogenj. Zvečer 10. t. m. je bila rabuka že silna, če tudi so se ji dijaki odtegnili. Strah med prebivalci je velik zaradi nevarnosti življenja, kakor tudi imetja, kajti prepričani so, da anarhisti ne spoštujejo niti enega, niti družega.

Komaj nekaj dni je poteklo, ko je v ogerskem državnem zboru poslanec Ugron *pouličnim izgredom* slavo pel in že mu je druhal, ki tiste izgrede napravlja, plačilo prinesla. Okna so mu pobili! Ugron in vse druge stranke, kolikor jih v tisti hiši stanuje, so večinoma vsa okna razsvetlili, ko je spodaj na ulici druhal divjala in vendar ni nič pomagalo. Pobili so njemu in drugim kar od kraja. Druhal je že tako razdražena in po svojih kolovodjih nahujskana, da se niti za vojaške bajonete ni nič zmenila. 9. t. m. zvečer je bilo, ko so bili zopet že pozno ponoči kar h krati vsi javni trgi in večje ulice polne razsajalcev, ki so bili na Hatvanjski cesti tako predrzní, da so celó vojaške kamenjem sprejeli. Posebno so pa gledali, da so povsod v obližji vojakov kolikor moč veliko svetilkam stekla pobili; kedar so kje črepinje na tla zarožljale, zavriščala je druhal „eljen, eljen!“ Ob 10. uri zvečer javili so vojaki stotniku, zapovedniku dotične kompanije, ki je na Hatvanjski cesti na kordonu stala, da kamenje na nje letí. Stotnik jahal je takoj z golo sabljo proti druhali in jo pozival, naj se razide. „Proč z vojaki!“ dobil je soglasen odgovor in zopet bilo je nekaj pobitih svetilk. Stotnik je zopet zavpil: „Pozivljam Vas, da se razidete!“ „Proč z vojaki, proč z vojaki!“ je bil odgovor. Stotnik v tretjič zavpije: „Komur je življenje ljubo, naj se umakne!“ Nihče ne gré. Stotnik jaha na drugi vogel in tudi ondi druhal trikrat opominja, pa ravno tako brez vspeha. Vse, kar je dosegel, je bilo to, da mu je druhal odgovorila, da če ima sploh njej kaj povedati, naj govori madjarski z njimi. Stotnik vidoč, da nič ne opravi, spodbode konja ter dirja k svoji kompaniji. Križempota se vstavi in z daleč razlegajočim se glasom zavpije: „Habt Acht! Sturm!“ (Pozor, naskok!) Trobentači so jeli trobiti na naskok in h krati prideró tri čete pešcev, pred vsako častnik z golo sabljo iz Hatvanjske ulice nad zbrano druhal s štrlečimi bajoneti. Sedaj je bila pa resnica, kar je druhal tudi sprevidela in se je takoj kar na tri strani razpršila, vojaki pa za-njo. 500 korakov so jih podili. Na to je stotnik preganjanje vstavil in v Budapeštu je bil tisto noč mir.

Vnanje države.

Dolgo let osiročena *Poznanjska nadškofija* dobila je šesto nedeljo po veliki noči svojega nadvladiko. Umeščen je bil preteklo nedeljo Königsberški prošt, g. dr. Dinder, za nadškofa Poznanjskega, ter so se sijajne slovesnosti vsi poljaški plemenitaši vdeležili. Pobožnega naroda je bilo toliko, da se je vse trlo. Po dokončanem opravilu obrne se novi nadškof k svojim vernim v poljščini, rekoč: „Ne po lastni volji, temveč na povelje sv. očeta prevzel sem težavno in silno odgovorno službo v viuogradu Gospodovem. Smilila se mi je v srce nadškofija, nad katero je prišlo v poslednji dóbi tolikanj ogromno število stisk in težav. Prizadevati si hočem, da bote sedaj v dušnih potrebah preskrbljeni, kolikor bode v moji moči. Dobro vem, kako težavna da je naloga, ki jo imam dovršiti, toda z božjo pomočjo in s pripomočjo duhovništva se nadjam, da se bo trud in delo v izveličanje izročeni mi duš obrnilo. Moja sedanja služba bode tem težavnejša, ker je sedel pred mano na tem prestolu nadškof, kteremu je bil ves narod z otroško ljubeznijo vdan in kterega še danes niste pozabili.“ Novi nadškof si je s tem in svojim vljudnim obnašanjem večino poljskega naroda pridobil. Zlasti so bili poslušalci zadovoljeni, da se je v domačem, narodu umljivem jeziku k njemu obrnil. Sploh se je vsa slovesnost vršila v slovanščini, kolikor je ni bilo v latinščini prepisane.

Prvi list za bodočo lavoriko si je *Trikupis*, novi grški ministerski načelnik, že vtrgal v parlamentu. Poročali smo že, da mož med drugimi namerava tudi število državnih poslancev skrcíti, kar se mu je v resnici tudi že posrečilo. Kamora je dotični njegov predlog takoj v prvem berilu sprejela,

ker ga je Trikupis dobro podprl. Dokazal je menda svojim Atencem, da se jim pri volitvah le prevečkrat utihotapijo možje s prepričanim obzorjem, ki v politiki niti tako daleč ne vidijo, kakor z roko sežejo. Taki poslanci niso za družega kakor da napredno in koristno delovanje drugih ovirajo in ker jih je veliko, pri glasovanju navadno odločujejo, da dostikrat najbolj koristni in pametni nasveti propadejo. Proč toraj ž njimi. „Proč ž njimi!“ zaorila mu je zbornica. Na podlagi tega sklepa misli Trikupis število poslancev od 246 na 150 znižati, takó, da bo posamičen poslanec po 15.000 prebivalcev zastopal, ne pa po 10.000, kakor do sedaj. Volitev misli na dalje tako omejiti, da ne bo vsak upravni okraj za-se volil, temveč še le vsaka pokrajina. Tako se vé, da se bode le malokterim županom posrečilo, v zbornico poslancev priti.

Izvirni dopisi.

Iz Notranjskega, 11. junija. Ravno tisti slepar, kterega omenja v včerašnjem Slovencu dopisnik iz Tomaja, klatil se je okoli 20. maja tudi po Pivki in sploh po Notranjskem. Na mojo pobotnico podpisal se je: Janez Verbunc. „Iz zaloge Gerberja v Ljubljani, zvezdni drevored“. Zahteval je 25%.

St. Jernej, 11. junija. (Nesreča.) Le malokedaj se oglasim, g. vrednik, iz svojega brloga; kedar primem pa za topo pero, prisili me izvanredni povod. — Često se bere po časnikih o suši in žejnej zemlji, o nalivih in kalnih vodah, o mrazu in osmojenej travi, toči in zbitem klasji. Čujejo se vedno glasovi: „Gorjé ti, o kmet, gorjé!“ Vendar se večkrat pretirava, ker ljudje „bolj zavpijejo,“ kakor je res. A tacega polja, tako rujavih vinskih goric nisem še videl, niti slišal toliko joka, kakor na naši St. Jernejski ravnini.

Že pred tedni je bil mraz precej žita in trsja posmodil, a škoda vendar ni bila ravno velika. Na to se je zaprlo nebo, in žejna je zévala zemlja. Nesreča vseh nesreč — ledeno zrnje — pa je zadnjo soboto, 5. t. m., zadela našega kmeta. Debela toča vsula se je za dežjem po valovitem klasji in zelenih goricah in v kratki uri je bilo vse v tléh. Celó nemogoče je bilo, ločiti pšenico od rži ali ječmena, kajti steptano je bilo, kakor bi se polki konjnikov vežbali cel dan po njivah. Trsjé jo okleščeno popolnem, da se bo komaj v dveh, treh letih zopet obrastlo. Vaščaki cenijo škodo do 50.000 gld. Eni sami posestniki je škode nad 2000 gld. Pridelala je na leto do 300 avstrijskih veder, a letos niti videla ne bo svojega grozda. Ljudje kosijo večinoma strn, da obsejejo njive s prosom in hitro koruzo.

Tu bi bilo prej treba kake pomoči, kakor daljnim židovskim pogorelcem.

Od sv. Jošta, 10. junija. (Vreme.) Prebivalci okoli Kozjaka so bili že v nemalih skrbeh zavoljo ljubega kruha. Suša je namreč jako pritiskala po polji, travnikih in vrtih. Vsled tega so med ostalim prihajali tudi v cerkev sv. Jošta prosit za blagi dež. Od sv. Janža, sv. Ilija, sv. Florijana prišli so v procesijah; tem se je pridruževalo še ljudstvo iz drugih krajev.

Po najvišjih prostorih rečenega hriba suša ni bila tako občutljiva, ker se je narava itak začela vzbujati in razvijati še le koncem majnika, vendar je bilo tudi tukaj želeti primerne mokrote.

Pretečeno soboto popoludne padlo je precej dežja, potem je pa do danes še vsaki dan več ali manje zemljo poškrpnil — na zadovoljnost nam in sosedom sv. Jošta.

Iz Ljutomera, 10. junija. Po štiriletnem tukajšnjem bivanju zapustil nas je danes bivši biležniški koncipijent g. Ivan Fišer, preselivši se na svoje novo mesto kot c. kr. notar v Tržič na Gorenjskem. Ž njim smo Ljutomerčani zgubili obče priljubljenega in zanesljivega narodnjaka, ki je tukaj zlasti v društvenem življenju dobro pomagal narodno zavest buditi in krepiti. Prepričani smo, da bode g. Fišer v tem obziru tudi v Tržiču popolnoma na svojem mestu. Ljutomerska čitalnica priredila mu je sinoči v gostilni g. Vaupotiča sijajno odhodnico, ktere so se narodnjaki vseh stanov, pa tudi iz nasprotnega tabora skoraj vsi trezno misleči tržani v obilnem številu vdeležili. Tudi gospá in gospodičin je bilo iz obeh taborov prav obilno število. Čitalniški pevski zbor je sinoči po dolgem preteku pokazal, da še krepko živi, dasiravno nima čisto prilike, v tako odličnem društvu se pokazati.

Po prijazni napitnici g. notarja Šlambergerja se je v daljšem govoru g. Fišer od vseh lepo poslovil

ter navzoče spodbudil k veseli zabavi, dasiravno je slovó vedno britko, zlasti pa zanj, ki ima toliko dobrih prijateljev zapustiti. Čitalniški pevski zbor je veliko pripomogel, da so potem vsi navzoči pozno v noč bili res dobre volje, ker take poštene društvene zabave v majhnem trgu ni tako lahko prirediti, kakor v večjih mestih, dasiravno bi to včasih potrebno bilo za prijazno medsebojno življenje, zato smatramo tukajšno sinočno sijajno večerno zabavo za dokaz občne priljubljenosti g. Fišerja in za slovó mu želimo, naj bi tudi na Gorenjskem pri vseh poštenih narodnjakih kmalo tako priljubljen postal, kakor je bil pri nas v Ljutomeru.

Iz Ptuja, 11. junija se nam poroča: Slovensko pevsko društvo priredi letos 15. avgusta t. l. drugi veliki pevski zbor v Ptuji, ter si je za povzdigo slavnosti pridobilo celo vojaško godbo in zagotovilo od mnogih strani obilne udeležbe.

Slavnostni odbor se je ravnokar sestavil in bo pričel svoje delovanje. Sekirice, ki so letos posebno dragocene, so se razposlale in ako jih kdo še ni sprejel ali jih potrebuje več, naj se blagovoli takoj oglasiti pri vodstvu društva.

Program se bode v kratkem sestavil in po dovršenem tisku razposljal. Gg. povrjeniki in posamezni udje so prošeni, da se pridno vadijo pesni ter sploh gledajo na to, da se v bližnjih večih trgih ali mestih, kjer se kaki pevski zbori večkrat zbirajo in skupno vadijo, ker društvo potovalnega kapelnika še nima.

Skrajni čas bode tudi za pobiranje letnine, ki se naj od gg. poverjenikov in posameznih udov pošlje na vodstvo „Slovenskega pevskega društva v Ptuji.“

Ptujski pevci sploh od vseh strani pričakujejo pevске in gmotne podpore, ker so tudi zanaprej pripravljene se pri narodnih slavnostih vdeleževati in s svojimi bornimi močmi pomagati.

Dobro bi bilo, ko bi gg. poverjeniki naznanili, koliko pevcev pride, da zamore slavnostni odbor svoje priprave popolnoma izvršiti. Novi udje se še zmirom sprejemajo.

Vodstvo „Slov. pevs. društva v Ptuji.“

Domače novice.

(Kranjska hranilnica) imela je 10. t. m. izredno sejo, pri kateri so se za dobrodelne namene dovolile naslednje vsote: Tukajšnjemu ubožnemu zavodu 2350 gld.; za božičnico otrokom v Čitalnici 250 gld.; za božičnico v otroškem zavetišču 200 gld.; za božičnico nemškega otroškega vrta 250 gld.; podpore potrebnim gimnazijcem v Ljubljani 200 gld., v Kranji 50 gld., v Kočevji 100 gld., v Rudolfovem 100 gld.; za podpore potrebne učence na Ljubljanski realki 200 gld., na učiteljski 100 gld., na I. mestni ljudski šoli 150 gld., na II. mestni ljudski šoli 250 gld.; za učila na ljudskih šolah: „Schulpfennig“ 200 gld., „Narodna šola“ 200 gld., revnim deklicam v nunski šoli 200 gld.; v nunski šoli v Škofjiloki 100 gld.; protestantovski šoli v Ljubljani 350 gld.; za deško ljudsko šolo v Rudolfovem 100 gld., za dekliško šolo v Rudolfovem 50 gld.; ubogim učencem na podkovalnici 50 gld.; ubogim učenkam na tukajšnji dekliški šoli 100 gld.; ubogim kandidatkinjam in učenkam na učiteljski 100 gld.; ubogim učenkam na dekliški šoli v Kočevji 50 gld.; za kranjske šolarje, obiskujoče meščansko šolo na Krškem 50 gld., za učence obiskujoče šolo na barji 50 gld.; „Ortsgruppe Laibach des deutschen Schulvereines“ 150 gld.; obrtni pripravljalnici 100 gld.; glasbeni šoli filharmoničnega društva 200 gld.; za šolo piskačev 600 gld.; „Glasbeni Matici“ 200 gld.; otroškemu zavetišču 200 gld.; bolniškemu podpor-nemu društvu 100 gld.; tukajšnji požarni brambi 500 gld.; Elizabetišču 200 gld.; za bolnike in bol-nice odpuščene 200 gld.; nadzorstvu ubožne hiše za perilo 100 gld.; predstojništvu zavetišča za posle 50 gld.; „Freitisch“ v Gradci z ozirom na ubožne vseušiliščenike iz Kranjske 100 gld.; delavski bolniški in invalidni blagajnici 100 gld.; podpor-nemu društvu tiskarjev, kamenopiscev in kamenotiskarjev na Kranjskem 50 gld.; nemškemu „Turnverein“-u za spominsko ploščo Anastaziju Zelencu 140 gld.; tukajšnjemu gledališču 800 gld.; društvu katoliških pomočnikov redne podpore 200 gld., za društveno hišo 1000 gld.; Vincencija družbi: za hiralnico 200 gld., deškemu zavetišču 200 gld., deškemu sirotišču 500 gld., dekliškemu sirotišču 200 gld., Vin-

cencijski konferenci sv. Jakoba 100 gld., konferenci sv. Nikolaja 100 gld.; društvu kranjskih zdravnikov (Löschnerjeva ustanova) 300 gld.; deželnemu muzeju za predzgodovinska izkopavanja 300 gld.; patrijotič-nemu pomožnemu društvu gospá za Kranjsko 300 gld.; patrijotičnemu deželnemu pomožnemu društvu 300 gld.; hranilnemu in posojilnemu društvu (reservni fond) 100 gld.; šoli za lesno obrt v Kočevji 500 gld.; ribiškemu društvu 50 gld.; društvu dam sv. Vincencija de Paula vsega vkupej 600 gld.; trgovskemu bolniškemu in penzijskemu društvu 300 gld.; deželni vladi za potrebne šole na Kranjskem za 1886 6000 gld.; gospici Föderl za obrtno šolo 100 gld.; za dijaško kuhinjo (ljudski kuhinji) 100 gld.; kranjskemu oddelku nemško-avstrijskega planinskega društva 300 gld.; društvu kranjskih učiteljev 100 gld.; požarnim brambam: v Trebnjem 50 gld., v Višnjigori 150 gld., v Begunjah 100 gld., v Šmartinu pri Litiji 100 gld., na Preserji 50 gld., v Radovljici 50 gld.; g. Šumiju za izdajo „Arhiva“ 100 gld.; za „Rudolfinum“ poleg že plačanih 110.000 gld. še ostalih 20.000 gld.; konzorciju za dolensko železnico za začetna dela 3000 gld.; za železnico iz Ljubljane v Kamnik 50 delnic po 200 gld. = 10.000 gld.; za ljudske in meščanske učitelje, obiskujoče državno obrtno šolo v Gradci ob počitnicah, 100 gld.; za morski gostinjec v Gradu (za jednega ali dvoje skrofuloznih otrok iz Kranjske) 100 gld.; društvu zdravnikov na Kranjskem 200 gld. kot donesek za bolnika, ki bi se odposlal k Pasteurju v Pariz; društvu za cena delavska stanovanja 50.000 gld.; vkupej 105.440 gld.

(Kamniški občinski zastop) je razpuščen. Kot vladni komisar nastavljen je gosp. Troha vpokojeni tajnik okrajnega glavarstva, kateremu je vlada tudi občinske oziroma mestne račune v pregled izročila.

(Božja pota), katerih so se v tem časi navadno vdeleževali pobožni verniki iz Vidma, Treviža in Benetek, je letos tržaška c. kr. namestnija zarad kolere prepovedala.

(Civilnega inženirja g. Karla Potočnika), zna-nega narodnjaka iz Kroke, imenoval je hrvatski ban Khuen-Hedervary z dekretom od 24. maja t. l., št. 804, kraljevim nadzornikom pri vodnih zgradbah na Hrvatskem in se je g. Potočnik že 1. junija v Zagrebu in na to v Petrinji predstavil. Čudno je, da so naši inženirji drugod dobri celó za nadzornike, doma pri nas pa le Nemeč veljá. Tako je umeščen inženir Klemenčič pri zgradbi državnih železnic za nadzorovalnega nadinženirja in sedaj g. Potočnik v slično mesto na Hrvatsko. Menda tudi tukaj veljá: „nemo propheta in patria“.

(Umrli.) Iz Semiča na Belokranjskem se nam zopet žalostna in jako pretresljiva novica poroča, da je pretečeni četrtek zvečer nagle smrti umrl tamošnji nadučitelj g. Ivan Schiller. Pokojni je bil rodóm Bohinec, komaj 38 let star, jako blag mož, dobrega in izredno usmiljenega srca ter pohleven, da ni žalil z lepa koga. Zarad svojih tolikanj prikupljivih lastnosti bil je povsod jako priljubljen. Semiču ga bode škoda velika; ljudje ga bodo močno pogrešali, ker ni bil le vesten učenik, ampak jim je tudi v vseh rečeh rad postregel kakor je le vedel in znal. Pošte-njaku v vsakem oziru bodi blagi spomin in sladek počitek!

(Toča je pobila) te dni po Goriškem. Škoda je grozna na polji in po vrteh.

(Za ranjkega Božidara Raiča) bila je včera 11. t. m. na Dunaji v minoritski cerkvi slovesna črna sv. maša, ki jo je daroval slovenski poslanec kanonik Klun. Klub desnega središča povabil je s posebnim vabilom poslaniško zbornico, vseučiliški slovanski pevci pa so preskrbeli petje na koru, ki je močno v srce segalo vsem pričujočim. Razun slovenskih poslancev bilo je prišlo k sv. maši še mnogo drugih jako odličnih ljudi, med njimi ministra Pražak in Dunajevski, predsednik dr. Smolka, podpredsednik grof Clam, načelnik poljskega kluba vitez Groholski, mnogo českih, poljskih in nemško-konservativnih poslancev, izmed levicarjev baron Moskon itd. Od sv. maše, ki se je pričela ob devetih, podali so se poslanci takoj v zbornico, kjer se je ob 10. uri pričela seja.

(Družba sv. Mohora.) Število družnikov sv. Mohora je spet lepo narastlo. Lani jih je bilo 29.590, letos pa 31.654, tedaj za 2064 več. Razne škofije štejejo udov; Ljubljanska 12.008, Lavantinska 9658, Goriška 4396, Krška 3034, Tržaška 1594, Sekovska 254, Zagrebška 197, Somboteljska 170, Senjska 120, Videmska 109, Poreška 46, druge 59. Padlo je število v Zagrebški nadškofiji za 7 in v Poreški

za 9 udov. Drugodi pa je povsodi narastlo, in sicer v Ljubljanski škofiji za 924, v Lavantinski za 595, v Krški za 266 (dobro!), v Goriški za 205, v Somboteljski za 21, v Videmski za 19, v Tržaški za 17, v Sekovski za 16, v Senjski za 9, v drugih krajih za 8. Čast in hvala vsem poverjenikom in rodoljubom, ki so se potrudili, da je storila družba tako lep korak naprej!

(Preč. gosp. Jan. Jeleneč), vpokojeni c. kr. prefekt Terezijanske akademije na Dunaji, naselil se je v naši sredi, na rajske-divnem Bledu, na otoku pri cerkvi Matere Božje. Zaslužni rojak povrnil se je iz prestolnega mesta Dunaja v raj kranjske dežele sijajno odlikovan, kajti presvitli cesar podaril mu je zlati zaslužni križec s krono. V duhovščini zavzema pa preč. g. Jeleneč častno mesto knezo-nadžkofijskega duhovnega svetnika.

Telegrami.

Budapešt, 12. junija. Sinoči je bilo vse mirno in v redu. Dolenja zbornica glasovala je danes definitivno za carinsko tarifo, za zgradbo železnice iz Mostarja v Sarajevo in za carine prosti uvoz koruze iz Srbije in Bolgarije.

Budapešt, 11. junija. Sinoči so bile zopet rabuke. Vojaki so obkolili naval ljudstva več nego 2000 ljudi broječ. Radovedneže in ženske so spodili domov, ostale razgrajče so odgnali vse skupaj v redarstveno kasarno, kjer so jih na dvorišče zaprli. Nadjati se je, da bo sedaj mir.

Pariz, 12. junija. Kamora je sprejela Brousejev predlog na izgon pretendentov in njih prvorojencev glaseč se; drugi principi naj se bodo pa le fakultativno izgnali. Ob enem se vsem odtegne volilna pravica in pa kazni so se določile tistim, ki bi se iz prognanstva povrnil drznili. Načrt, kakor ga je predlagala komisija, je pa vlada zavrgla.

Pariz, 11. junija. Kamora je sklenila s 310 proti 233 glasovom preiti v specialno debato izgonsko, ker je Freycinet za izgon edino le direktne pretendentu priporočil, komisija pa vse prince, kar se je (poslednje namreč) zavrglo s 314 proti 220 glasovom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

12. junija			
Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85	gl.	25 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	85	"	90 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	116	"	75 "
Papirna renta, davka prosta	102	"	— "
Akcije avstr.-ogerske banke	881	"	— "
Kreditne akcije	282	"	50 "
London	126	"	25 "
Srebro	—	"	— "
Francoski napoleon.	10	"	— "
Ces. cekini	5	"	94 "
Nemške marke	61	"	90 "

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	731-43	+13-6	sl. zap.	oblačno		
11. 2. u. pop.	732-47	+14-2	sl. svzh.	oblačno	11-80	
9. u. zveč.	732-95	+13-6	sl. vzh.	jasno	dež	

Zjutraj je šel precej zdatno dež. Dopoludne se je vleklo, popoldne je nekoliko gromelo in pa nekaj dežja smo zopet dobili. Zvečer jasno nebo in lune svit. Srednja temperatura 13-8°, za 4-5° nad normalom.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Odkritje Amerike.

Prevedel
H. Majar.

Trije deli, 436 strani, 8° Vsi trije zvezki v platno skupne vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zvezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode zategadelj hvalečen franciškanskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo prevedil slovenski mladini.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica
v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Izdajatelj in odgovorni tiskar Josip Jerič.

„Katoliška Bukvarna“

v Ljubljani

priporočila naslednje nove izšle knjige:

Boylesve, Kurze Geschichte der Päpste	gl.	1.40
Breviarium romanum. Editio typica	"	14.88
S. Rituum Congregationis, 4 vol. mal. 8°		
Od izdaje, že dolgo pričakovane, imamo sedaj tri zvezke; četrtega dopošljemo naročnikom kmalu.		
Compendium gradualis et missalis romani concinnatum ex editionibus typicis cura et auctoritate sacerdotum rituum congregationis publicatis. Editio stereotypa	"	1.86
Graduale de tempore et de sanctis. Cum cantu	"	1.86
Gratz, Euchologium graeco-latinum, complectens piis precibus, meditationibus hymnosque sacros. In usum juventutis literarum studiosae. Editio tertia	"	—,62
Keller, Hundertdreissig Rosenkranz-Geschichten zur Belebung des Vertrauens auf die mächtige Fürbitte der Rosenkranz-Königin	"	1.40
Lasserre, Unsere liebe Frau von Lourdes. Fünfte Auflage	"	1.86
Müller's Volks-Predigten. II. Band: Festtags-Predigten	"	2-40
Vsebina Müllerjevih pridig ima jako veliko jedrovitih in izvernih misli iz neizperljivega vira svetih knjig, ki so posebno ugodne za dejansko porabo.		
Prattes, Exercitien für Priester	"	—,90
Rudigier's Geistliche Reden. Herausgegeben vom Consistorialrathe Dr. Franz Doppelbauer, bischöfl. Secretär in Linz. I. Band: Sonntags-Predigten	"	2.—

S tem uljudno naznanjam, da sem na Sv. Petra cesti in Kravji dolini št. 1, „pri znamenji“ napravil lastno

delavnico kovinskih izdelkov.

Priporočam se za dela pri vodnjakih, raznovrstne zaklopnice (Ventile), pipe, pumpe, napeljevanje hlapa in vode, cerkvene in druge svečnike, lustre, stroje za klobase in tudi za vsa druga v to stroko spadajoča dela. Popravljanje vsake vrste, tudi šivalnih strojev bodem rad prevzel, ter tudi točno preskrbel za kolikor mogoče po nizki ceni. Za mnogo dela prosim z odličnim spoštovanjem

(4) **Franjo Horvat.**

„AZIENDA“

avstrijsko-francosko društvo za zavarovanje proti elementarnim neizgodam na Dunaji.

Društveni delniški kapital znaša 6 milijonov frankov (2,400.000 gld.).

„AZIENDA“ zavaruje proti

škodi po toči

po najugodnejših pogojih in za trdne premije, ne da bi se imelo pozneje še doplačevati. Premije se odmerijo kolikor mogoče cenó in kdor precej plačati ne more, se mu dovoli do konca septembra obrok k plačilu premije.

Oglasila za zavarovanje sprejemajo se pri

glavnem zastopu „AZIENDE“ v Ljubljani,

Slonove ulice št. 52.

JOSIP PROSENC,

glavni zastopnik.

Vožnji red cesarjevič Rudolfove železnice.

Iz Ljubljane v Beljak.

Iz Beljaka v Ljubljano.

Postaje	Osobni vlaki			
	št. 918 po noči	št. 1714 zjutraj	št. 1716 dopoldne	št. 1712 zvečer
Ljubljana j. k.		6-40	11-40	6-25
Ljubljana R. k.		6-44	11-45	6-29
Vižmarje		6-53	11-55	6-38
Medvode		7-4	12-7	6-49
Loka		7-17	12-21	7-2
Kranj		7-31	12-38	7-16
Podnart		7-48	12-56	7-33
Radovljica		8-5	1-14	7-50
Lesce		8-12	1-24	7-58
Javornik		8-29	1-46	8-15
Jesenice		8-39	1-57	8-23
Dovje		8-56	2-18	8-40
Kranjska gora		9-21	2-48	9-04
Rateče-Bela Peč		9-37	3-3	9-18
Trbiž		9-55	3-20	9-33
		št. 904	št. 916	št. 902
Trbiž	3-58	11-07	3-41	9-48
Thörl-Maglern	4-11		3-55	
Podkloster	4-25	11-27	4-11	
Fürnitz	4-40		4-27	
Toplice Beljak (ostaj.)	4-48		4-35	
Beljak drž. ž. (ostaj.)	4-54		4-46	
Beljak j. k.	4-58	11-50	4-50	10-26
	zjutraj	dopoldne	popoldne	zvečer

Postaje	Osobni vlaki			
	št. 901 zjutraj	št. 903 popoldne	št. 957 popoldne	št. 917 zvečer
Beljak j. k.	6-40	4-42	5-8	10-50
Beljak drž. ž. (ostaj.)			5-14	11-—
Toplice Beljak (ostaj.)			5-20	11-07
Fürnitz			5-30	11-17
Podkloster		5-7	5-50	11-41
Thörl-Maglern			6-3	11-58
Trbiž	7-19	5-26	6-16	12-14
		št. 1711	št. 1713	št. 1717
Trbiž	7-28		6-20	12-32
Rateče-Weissenfels	7-44		6-36	12-55
Kranjska gora	7-57		6-49	1-13
Dovje	8-22		7-14	1-46
Jesenice	8-41		7-34	2-17
Javornik	8-47		7-40	2-24
Lesce	9-6		8-04	2-51
Radovljica	9-12		8-11	2-58
Podnart	9-29		8-35	3-23
Kranj	9-45		8-55	3-45
Loka	9-59		9-13	4-5
Medvode	10-12		9-28	4-21
Vižmarje	10-23		9-41	4-34
Ljubljana R. k.	10-31		9-50	4-44
Ljubljana j. k.	10-35		9-55	4-50
	dopoldne	zvečer		zjutraj

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.